

tages med i Betragtning hver for sig, saaledes at et Forholdstal udfandtes for den enkelte Kommune. Naar den højtærede Minister til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds udtalte, at man vil blive uenig om, hvorledes det skulde fordeles, saa vil jeg sige, at man dog altid havde den Udvej at tage netop den samme Fordeling, som Regeringen har foreslaaet her i Lovforslaget. Hvis man dertimod fandt, at det dog var det bedste, at den ny Stat uddeles til Kommunerne, saa kunne vi ogsaa lige saa godt ordne Sagen paa Basis af Regeringens Fordelingsplan, som ved den af Regeringen foreslaaede Maade, hvorefter Staten beholder den ny Stat og giver den gamle fra sig.

Saaledes som Forslaget foreligger vil Kjøbenhavn og Købstæderne erholde af de gamle Skatter 2,068,000 Kr. og Landet 3,832,000 Kr., det bliver 5,900,000 Kr., ved Indtægts- og Formueskatten vil Kjøbenhavn og Købstæderne komme til at betale 2,466,000 Kr. og Landet 2,652,000, det er 5,118,000. Det faktiske Resultat vil altsaa være, at Kjøbenhavn og Købstæderne udrede henved 400,000 Kr. og den fælles Statskasse 780,000 Kr., det er 1,180,000 Kr. aarlig, som altsaa Rettelsen vil andrage for Landkommunerne. Jeg undrer mig over at høre, at man fremstiller det, som om Kjøbenhavn bliver begunstiget ved denne Beslighed, og at det ikke er Landet, som faar nogen Fordel, thi jeg ved sandelig ikke, hvad vi skulle med disse Love, naar ikke Landbruget og Landboerne faa Fordelen af dem; hvis vi ikke opnaa dette, saa er der overhovedet ikke nogen Hensigt og ingen Mening i disse Lovforslag. At Kjøbenhavn og Købstæderne som saadanne ikke komme til at betale 400,000 Kr., er fuldstændig rigtigt; ellers vilde det ogsaa være uretfærdigt; det er Individierne som bo der, som komme til at betale det. Der finder, som den ærede Minister har sagt, en Forskydning Sted, saaledes at de komme til at betale til Staten, som hidtil have været fri derfor. Ganke vist forholder det sig anderledes med de 780,000 Kr., som Staten betaler, der finder ikke nogen Forskydning Sted, det har den højtærede Minister heller ikke sagt noget om, der finder ikke nogen Forskydning Sted, thi Statskassen tilhører saavel Kjøbenhavn og Købstæderne som Landet. Naar vi gaa med til det, her er Tale om, ville vi gøre det med fuld Forslaaelse af, at der af den fælles Statskasse udgaa aarlig 780,000 Kr. i Afstald paa Skatter alene til Fordel for Landbruget, fordi vi alle mene, at det trænger dertil. Jeg gaar ud fra, at dette Beløb er nødvendigt

for Landbruget, ja, jeg gaar ud fra, at Landbruget for Tiden i Virkeligheden trænger til endnu større Støtte end den, man overhovedet er i Stand til at yde det, og ganske særlig end det, der bliver ydet det ved Hjælp af dette Lovforslag. Jeg mener ogsaa, at det godt kan benævnes en Retfærdigheds-handling, som øves, og at den mobile Formue her i Landet ikke direkte bidrager til Statens Formaal i det Omfang, som den bør, hvis den overhovedet bidrager i noget Omfang. Der er baade i Forgaars af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgfreds (Bluhme) og i Dag af det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen) nævnt mange Tal, som skulle bevise, hvor daarligt Landbruget sidder i det, og hvor højt det er beskattet, og uagtet jeg nok tror, at der kan rejses adskillige Indvendinger baade mod Tallene og mod Betragtningerne, saa er jeg dog forlængst paa det rene med, at det er en haard Byrde, der bæres af Landbruget, og at vi bør være villige til gennem Lovgivningen at bidrage til, at disse Byrder blive lettede. Men jeg maa dog samtidig bede bemærket, at Byrderne heller ikke ere smaa uden for Landbruget. I Kjøbenhavn svares der gennemsnitlig 20 $\frac{1}{2}$ Kr. af hvert Menneſte i aarlig Kommuneskat, og paa Landet svares der kun 10 $\frac{1}{2}$ Kr., medens der i Købstæderne svares 10 $\frac{1}{2}$ Kr. for hver Person; Skatterne ere altsaa heller ikke saa ringe andre Steder. Men vi se meget vel, at det er rigtigt og forsvaerligt, at den Kapitalformue, som hidtil ikke har bidraget direkte til Statskassen, kommer til at gøre det. Vi have ganske vist i Højre tænkt os en anden Ordning, vi have tænkt os, at en Forøgelse af Statskassens Indtægter skulde benyttes til at lette Kommunerne Byrder, vi have ment, at Udgifter til Skolevæsenet, Politivæsenet, Delinkvent-udgifter, som hvile paa Kommunerne, skulle overtages af Statskassen gennem saadanne ny Indtægter, som man maatte tilføre Staten. Men jeg for mit Vedkommende vil sige, at dersom Regering og Rigsdag kunne blive enige om at gaa en anden Vej, altsaa ogsaa den, der her er foreslaaet, vil jeg i alt Fald ikke ved nogen Udtalelse affære mig fra at kunne slutte mig til en Ordning, som kunde bidrage til Opnaaelse af Formaal, som vi alle bør have, nemlig at man kommer Landbruget til Hjælp og over større Retfærdighed imod det, efter som Skatterne paa Landbruget ere blevne mindre retfærdige, end de i tidligere Tider have været. Men jeg vil dog tillade mig at udtale, at for Rigsdagsmænd, der — saaledes som det er Tilfældet med mig — ere valgte i Byer,